

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Skorupka
Sędziowie:	SSA Bogusław Tocicki (spr.) SSA Cezariusz Baćkowski
Protokolant:	Aldona Zięta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2011 roku

sprawy **J. P.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 22 grudnia 2010 roku sygn. akt III K 272/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- a) **zapisowi w punkcie 6 części wstępnej nadaje brzmienie: „ Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007 roku, sygn. akt VK 391/07, za dwa przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniach 20-21 listopada 2006 roku oraz w dniach 15-16 stycznia 2007 roku, za które wymierzono mu kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie karę łączną jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zaliczając na poczet tej kary okresy zatrzymania: w dniu 21 listopada 2006 roku oraz w dniu 16 stycznia 2007 roku, a następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 7 sierpnia 2009 roku, sygn. akt XII Ko 536/09 zarządzono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności;**
- b) **karę łączną wymierzoną skazanemu J. P. w punkcie II części rozstrzygającej, obejmującą kary orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie 1 i 5 części wstępnej niniejszego wyroku obniża do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**
- c) **w miejsce kar łącznych wymierzonych skazanemu w punktach III i IV części rozstrzygającej, orzeka następująco:**

1) **na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu J. P. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 6, 7 i 8 części wstępnej i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 k.k. oraz art. 577 k.p.k. zaliczając na jej poczet okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania:**

- **w dniu 21 listopada 2006 roku;**
- **w dniu 9 września 2006 roku;**
- **w dniu 16 stycznia 2007 roku;**
- **w dniach 6-7 lutego 2007 roku;**
- **w okresie od dnia 3 stycznia 2008 roku do dnia 28 lutego 2008 roku;**
- **a także okresy kar faktycznie odbytych na podstawie wymienionych wyroków;**

2) **na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej w wyroku opisanym w punkcie 9 części wstępnej;**

II. **w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

III. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. K. (1) 120 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym oraz 27,60 złotych tytułem zwrotu podatku VAT;**

IV. **zwalnia skazanego J. P. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2010r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków wpłynął wniosek skazanego J. P. (k. 1) o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wobec tego skazanego wyrokami:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 7 maja 2008 roku, sygn. akt II K – 39/08;
- wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009 roku, sygn. akt III K – 397/08;
- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt VII K – 984/09.

W toku postępowania przeprowadzonego w tej sprawie ustalono, że J. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03, za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniach 21/22 maja 2003r., na karę jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;

2) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 13 września 2004r. sygn. akt XII K – 712/04, za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniach 5-6 lutego 2004r., na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby i zaliczeniem na poczet kary okresu tymczasowego aresztowania, w stosunku do którego wyroku nastąpiło zatarcie skazania;

3) Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 29 grudnia 2004r., sygn. akt II K – 215/04, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach 6-7 lipca 2003r., na karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych oraz zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach 10-11 lipca 2003r. oraz w dniach 2-29 grudnia 2004r., po czym zarządzono wykonanie 20 dni

zastępczej kary pozbawienia wolności za nieziszczoną grzywnę, którą to karę odbył w okresie od 17 marca 2006r. do 6 kwietnia 2006r.;

4) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 lutego 2006r. sygn. akt XII K – 1136/05, za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k., popełnione w dniach 25-28 sierpnia 2004r., na karę jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniach 28-29 sierpnia 2008r.;

5) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03, za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w okresie od 1 lutego 2003r. do 1 marca 2003r., na karę jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniu 5 czerwca 2003r. oraz tymczasowego aresztowania w okresie od 24 czerwca 2005r. do 22 grudnia 2005r.;

6) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07, za dwa przestępstwa:

- z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniach 20-21 listopada 2006 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniach 15-16 stycznia 2007 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

za które wymierzono mu karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary okresy zatrzymania: w dniu 21 listopada 2006r. oraz w dniu 16 stycznia 2007r.;

7) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 9 września 2006 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniu 9 września 2006r.;

8) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 6 lutego 2007 roku, na karę jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniach 6-7 lutego 2007r. oraz tymczasowego aresztowania w okresie od 3 stycznia 2008r. do 28 lutego 2008r.;

9) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 5 listopada 2007 roku, na karę jednego roku pozbawienia wolności, po zarządzeniu wykonania kary uprzednio orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, z zaliczeniem na poczet tej kary zatrzymania w dniach 5-6 listopada 2007r.;

10) Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009r. sygn. akt III K 397/08, za dwa przestępstwa:

- z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 64 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k., popełnione w okresie od kwietnia 2008r. do 9 lipca 2008 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;
- z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od lutego 2008r. do 10 lipca 2008 roku, na karę jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

za które wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet tej kary okresy tymczasowego aresztowania w dniu 10 lipca 2008r. oraz w dniu 6 stycznia 2009r.;

11) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 21 stycznia 2010r. sygn. akt VII K – 984/09 , za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 12 marca 2008 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 1 marca 2010r. sygn. akt V K – 32/10 połączono kary wymierzone następującymi wyrokami:

a.

a. Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03 i wymierzono mu karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 i wymierzono mu karę łączną jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie umorzono postępowanie o wyrok łączny, przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 1 marca 2010r. sygn. akt V K – 32/10 nie objęto skazań J. P. wyrokami: Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009r. sygn. akt III K 397/08 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 21 stycznia 2010r. sygn. akt VII K – 984/09.

Wyrokiem łącznym z dnia 22 grudnia 2010r. sygn. akt III K – 272/10 Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzekł następująco (k.109-111) :

I. rozwiązał kary łączne orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 1 marca 2010r. sygn. akt V K – 32/10;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. P. wyrokami:

a)

a) Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03;

b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03 i wymierzono mu karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

i wymierzył skazanemu J. P. karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresów zatrzymania i tymczasowego aresztowania:

- w dniu 5 czerwca 2003r.;
- w okresie od 23 czerwca 2005r. do 5 września 2005r.;
- w okresie od dnia 20 września 2005r. do 22 grudnia 2005r.;
- a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. P. wyrokami:

a) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07;

b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06;

i wymierzył skazanemu J. P. karę łączną jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresów zatrzymania:

- w dniu 21 listopada 2006r.;
- w dniu 16 stycznia 2007r.;
- w dniu 9 września 2006r.;
- a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. P. wyrokami:

- a) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07;
- b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08;

i wymierzył skazanemu J. P. karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresów zatrzymania i tymczasowego aresztowania:

- w dniach 6-7 lutego 2007r.;
- w dniach 5-6 listopada 2007r.;
- w okresie od 3 stycznia 2008r. do 28 lutego 2008r.;
- a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. P. wyrokami:

- a) Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009r. sygn. akt III K 397/08;
- b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 21 stycznia 2010r. sygn. akt VII K – 984/09;

i wymierzył skazanemu J. P. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 10 lipca 2008r. do 6 stycznia 2009r., a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności orzeczone pozostałymi wyrokami;

VI. pozostałe orzeczenia zawarte w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) 146,40 złotych brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;

VIII. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok **zaskarżyła obrońca skazanego J. P., adw. M. K. (2)** na korzyść skazanego w punktach II i III części rozstrzygającej co do orzeczonych kar łącznych (k. 129-130).

Powołując się na przepis art. 444 k.p.k. obrońca skazanego zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- rażąco surowość orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności, których dolegliwość oraz skutki dla skazanego naruszają dyrektywy wymiaru kary z art. 53 k.k., poprzez niezastosowanie przy orzekaniu wszystkich kar łącznych zasady pełnej absorpcji.

Jednocześnie obrońca skazanego J. P. nie zakwestionowała w apelacji sposobu połączenia przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu kar pozbawienia wolności według przedstawionej wyżej konfiguracji.

Podnosząc powyższy zarzut, obrońca skazanego wniosła o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu J. P. kar łącznych z zastosowaniem pełnej absorpcji;
- 2) zasądzenie na rzecz adw. M. K. (1) kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego J. P., adw. M. K. (1), zasługuje na częściowe uwzględnienie, przy czym podniesiony przez nią zarzut rażącej niewspółmierności kary przez niezastosowanie zasady pełnej absorpcji stał się zasadny wyłącznie po ustaleniu innej konfiguracji połączenia kar pozbawienia wolności, która była zgodna z zasadami wyrażonymi w art. 85 k.k., szczegółowo wyjaśnionymi w uchwale Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005r. sygn. I KZP – 36/04 mającej charakter zasady prawnej (OSNKW 2005, z. 2, poz. 13).

Nie można zaakceptować wynikającego z apelacji stanowiska, że zastosowanie zasady pełnej absorpcji do dwóch kar łącznych, nakazywało jej zastosowanie także do pozostałych dwóch kar łącznych. Stanowisko takie razi jednostronnością i w ogóle nie uwzględnia charakteru i rodzaju przestępstw objętych karami łącznymi, rozmiaru kar jednostkowych, a także związku przedmiotowo-podmiotowego przestępstw, za które kary te orzeczono. Niemniej jednak w stosunku do skazanego J. P. zachodziły warunki do orzeczenia kar łącznych z zastosowaniem zasady absorpcji.

I. Na wstępie należy zaakceptować stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu, że zachodziły podstawy z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego J. P. wyrokami:

- a)
- a) Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03;
 - b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03 i wymierzono mu karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Został bowiem skazany na kary tego samego rodzaju, czyli pozbawienia wolności, za przestępstwa popełnione zanim zapadł pierwszy ze wspomnianych wyroków, a zatem wyrok Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03.

Wymierzając karę łączną, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie naruszył przepisu art. 86 § 1 k.k., gdyż orzeczona kara łączna jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności mieściła się w ustawowych granicach przewidzianych dla orzeczenia kary łącznej, gdyż karami podlegającymi łączeniu były karu po jednym roku pozbawienia wolności, zaś suma kar podlegających łączeniu wynosiła 2 lata pozbawienia wolności. Chociaż jednak orzeczenie Sądu I instancji w tym zakresie nie zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa materialnego, gdyż nowa kara łączna została orzeczona w granicach od najsurowszej z kar podlegających łączeniu do sumy tych kar, to jednak można się zgodzić z twierdzeniami autorki apelacji, że orzeczona przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu kara łączna była dotkniętą rażąco niewspółmiernością (nadmierną surowością).

Po pierwsze, analiza związku podmiotowo – przedmiotowego przestępstw przypisanych skazanemu J. P. wyrokami: Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03 pozwala przyjąć, że był to związek ścisły i nieprzerwany, a także związany z taką samą motywacją sprawcy. Połączeniu podlegały bowiem kary za przestępstwa włamania z art. 279 § 1 k.k. popełnione przeciwko temu samemu dobru chronionemu (mieniu), a także w bliskim związku czasowym (od 1 lutego 2003r. do 1 marca 2003r. oraz w dniach 21/22 maja 2003r.).

Po drugie, większość kar orzeczonych w stosunku do skazanego J. P. zapadała z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i dopiero w związku z popełnianiem przez niego kolejnych przestępstw zarządzano wykonanie tych kar. Oznacza to, że sądy dostrzegały jednak dodatnią prognozę po stronie skazanego do momentu, kiedy jednoznacznie przekreśliło tę prognozę popełnienie szeregu kolejnych przestępstw przez J. P., jako sprawcy już znacząco uzależnionego od środków odurzających (heroiny i amfetaminy).

Po trzecie, należy dostrzec, że dopiero po osadzeniu skazanego w zakładzie karnym na stosunkowo długi czas była możliwość szczegółowej analizy jego osobowości i zastosowania wobec niego skutecznych zabiegów resocjalizacyjnych. Z kolejnych opinii o skazanym J. P. wydanej przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w W. wynika, że proces resocjalizacji przebiega prawidłowo (k. 25, 53-56).

Z opinii tych wynika bowiem, że skazany J. P. jest bezdzietnym kawalerem, który od 13 roku życia przebywał w ośrodkach wychowawczych i domu dziecka, a szkołę podstawową ukończył dopiero w wieku 18 lat. Badania sądowo-psychiatryczne wykazały jego uzależnienie od środków odurzających, spowodowane używaniem heroiny i amfetaminy. W trakcie odbywania kary skazany został zakwalifikowany na terapię uzależnienia w Zakładzie Karnym we W., która rozpocznie się w dniu 23 listopada 2011r..

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym stale się poprawia. Był bowiem pięciokrotnie nagradzany za udział w pracach społecznych, zdyscyplinowanie i dbałość o porządek w celi. Został także raz ukarany dyscyplinarnie za „połyk” metalowego przedmiotu, czym chciał wymusić odstąpienie od przetransportowania go do innej jednostki penitencjarnej.

Skazany J. P. nie jest uczestnikiem podkultury więziennej, dystansuje się od jej negatywnych przejawów, wobec przełożonych jest taktowny i regulaminowy. Funkcjonuje zgodnie w grupie innych skazanych, nie jest konfliktowy, należycie dba o wygląd osobisty, porządek i czystość w celi. Nie jest zatrudniony z przyczyn niezależnych od niego. Regularnie bierze udział w spacerach, ogląda telewizję oraz czyta książki i prasę, a także utrzymuje kontakt z rodziną. Chociaż nie był przez nią odwiedzany, to jednak ma zapewnione miejsce zamieszkania po opuszczeniu zakładu karnego.

W tej sytuacji, należy dostrzec pozytywne zmiany w zachowaniu skazanego podczas odbywania kary. Uwzględniając rodzaj i zakres popełnionych przez skazanego przestępstw, przypisanych skazanemu J. P. wyrokami: Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03, pozwala to na orzeczenie wobec niego kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, co nie będzie stanowić dla skazanego nienależnej premii i nie zniweczy celów, jakie przyświecały sądom wymierzającym poszczególne kary jednostkowe.

Mając powyższe na względzie, karę łączną wymierzoną skazanemu J. P. w punkcie II części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, obejmującą kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 27 października 2003r., sygn. akt VII K – 93/03 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 czerwca 2006r. sygn. akt XII K – 942/03 (opisanymi w punkcie 1 i 5 części wstępnej) obniżono do jednego roku pozbawienia wolności.

II. Przechodząc do instancyjnej kontroli prawidłowości dalszych kar łącznych orzeczonych zaskarżonym wyrokiem, należało w pierwszej kolejności skorygować zapis w punkcie 6 jego części wstępnej, który dotyczył wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007 roku, sygn. akt VK 391/07.

Z brzmienia tego punktu wyroku mogłoby wynikać, że karą podlegającą łączeniu i innymi karami na podstawie tego wyroku była kara jednego roku pozbawienia wolności, podczas gdy faktycznie była to kara łączna, natomiast karami jednostkowymi objętymi wymienionym wyrokiem były kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Nie budzi wątpliwości to, że „gdy wyrok łączny obejmuje wyrok, w którym wymierzono karę łączną lub dochodzi do wydania kolejnego wyroku łącznego obejmującego wyrok, w którym orzeczono karę jednostkową z wcześniej wydanym wyrokiem łącznym, to granic nowej kary łącznej w wyroku łącznym nie wyznaczają poprzednie kary łączne, tylko kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa” (postanowienie SN z dnia 22.07.2010r. sygn. IV KK – 162/10 – Biul. PK 2010/4/14).

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok w taki sposób, że zapisowi w punkcie 6 jego części wstępnej nadano brzmienie: „Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007 roku, sygn. akt VK 391/07, za dwa przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniach 20-21 listopada 2006 roku oraz w dniach 15-16 stycznia 2007 roku, za które wymierzono mu kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie karę łączną jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zaliczając na poczet tej kary okresy zatrzymania: w dniu 21 listopada 2006 roku oraz w dniu 16 stycznia 2007 roku, a następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 7 sierpnia 2009 roku, sygn. akt XII Ko 536/09 zarządzono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności”.

III. W zaskarżonym wyroku Sąd Okręgowy we Wrocławiu uznał, że zachodziły podstawy z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego J. P. wyrokami:

a)

a) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07;

b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06;

i wymierzył skazanemu J. P. za nie karę łączną jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresów zatrzymania: w dniu 21 listopada 2006r.; w dniu 16 stycznia 2007r.; w dniu 9 września 2006r., a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków,

jak również odrębnego połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego J. P. wyrokami:

c)

c) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07;

d) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08;

i wymierzył skazanemu J. P. karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem – na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. – na poczet tej kary okresów zatrzymania i tymczasowego aresztowania: w dniach 6-7 lutego 2007r.; w dniach 5-6 listopada 2007r.; w okresie od 3 stycznia 2008r. do 28 lutego 2008r., a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków.

Stanowisko takie nie zasługiwało na akceptację, gdyż było sprzeczne z przepisem art. 85 k.k., zgodnie z którym, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W powołanej już wyżej uchwale Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005r. sygn. I KZP – 36/04 mającej charakter zasady prawnej (OSNKW 2005, z. 2, poz. 13), zerwano ostatecznie z tzw. „konfiguracyjną” interpretacją przepisów o karze łącznej i wyroku łącznym. Wyrazem "konfiguracyjnej" interpretacji przepisów o karze łącznej i wyroku łącznym, było stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1993 r. sygn. III KRN – 238/93, że: " relacje między kilkoma wyrokami, co do których analizowane są podstawy do wydania wyroku łącznego, stwarzać mogą możliwość rozwiązań alternatywnych. W tych wypadkach należy wybierać taki wariant, który stanowi rozstrzygnięcie dla oskarżonego najkorzystniejsze w zakresie możliwości orzeczenie kary łącznej "(OSNKW 1994, z. 1-2, poz. 11; podobnie: postanowienie SN z dnia 4 listopada 2003 r. sygn. V KK – 233/03 – OSNKW 2004, z. 1, poz. 6).

We wspomnianej uchwale z dnia 25 lutego 2005r. sygn. I KZP – 36/04 Sąd Najwyższy stwierdził, że określenie przez ustawodawcę w art. 85 k.k. warunków "zbiegu przestępstw" (najczęściej określanego mianem realnego) należy wyłącznie do sfery normatywnej. A to ustawodawca rozstrzyga, jakie warunki przesądzają o tym, że zachodzi "zbieg przestępstw" i sytuacja "kary łącznej", a rzeczą organów stosujących prawo jest ustalenie, czy one wystąpiły, a jeżeli tak, odpowiednia reakcja, w tym wypadku orzeczenie kary łącznej (rzecz jasna, po spełnieniu pozostałych przesłanek związanych z wymierzeniem kar podlegających łączeniu). Te argumenty, wobec braku podstaw do „konfiguracyjnego” odczytywania warunków z art. 85 k.k. skłoniły Sąd Najwyższy do sformułowania tezy, że „zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa” (OSNKW 2005, z. 2, poz. 13).

W realiach niniejszej sprawy, w stosunku do wyroków:

- a) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07 (przestępstwa nim objęte popełnił skazany w dniach 20-21 listopada 2006r. oraz w dniach 15-16 stycznia 2007r.);
- b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 (przestępstwo nim objęte popełnił skazany w dniu 9 września 2006r.);
- c) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07 (przestępstwo nim objęte popełnił skazany w dniu 6 lutego 2007r.);
- d) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08 (przestępstwo nim objęte popełnił skazany w dniu 5 listopada 2007r.);

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, nieprawidłowo ustalił, który z tych wyroków był chronologicznie pierwszy w rozumieniu art. 85 k.k., decydując się na ustalenie, że doszło do dwóch zbiegów realnych przestępstw. Wedle tego stanowiska, w pierwszym zbiegu chronologicznie pierwszym orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07, a w drugim zbiegu Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07.

Tymczasem, wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07 był pierwszym chronologicznie wyrokiem w rozumieniu art. 85 k.k. w stosunku do przestępstw objętych także wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07. Wszystkie przestępstwa objęte tymi wyrokami zostały bowiem popełnione przez dzień 6 lipca 2007r., czyli przed datą wydania wyroku w sprawie o sygn. akt VK 391/07 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia.

Zatem, poprawne ustalenie warunków art. 85 k.k. nakazywało uznać, że przestępstwa objęte wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07; Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07 pozostawały w zbiegu realnym i należało wymierzyć za nie jedną karę łączną. Wszystkie z tych przestępstw wyczerpywały ustawowe znamiona występów z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k.. Zachodził więc, w odniesieniu do nich ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, gdyż naruszały to samo dobro chronione, zostały popełnione przeciwko temu samemu dobru chronionemu w krótkich odstępach czasowych (od 9 września 2006r. do 6 lutego 2007r.), w taki sam sposób (posiadanie po kilka cm3 heroiny), z tych samych motywów (w wyniku uzależnienia od środków odurzających) i w warunkach znacznie ograniczonej poczytalności. Wskazane okoliczności dodatkowo przemawiały to za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji przyzrzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności.

Najsurowszą karą podlegającą łączeniu była kara jednego roku pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07, zaś suma kar wynosiła 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Stosując zasadę pełnej absorpcji, za przestępstwa objęte wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07; Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07 (opisanymi w punktach: 6, 7 i 8 części wstępnej zaskarżonego wyroku), na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu J. P. karę łączną jednego roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. oraz art. 577 k.p.k. zaliczając na jej poczet okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania: w dniu 21 listopada 2006 roku; w dniu 9 września 2006 roku; w dniu 16 stycznia 2007 roku; w dniach 6-7 lutego 2007 roku; w okresie od dnia 3 stycznia 2008 roku do dnia 28 lutego 2008 roku, a także okresy kar faktycznie odbytych na podstawie wymienionych wyroków.

Za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej w stosunku do wskazanych wyżej wyroków, wzięto również pod uwagę pozostałe okoliczności związane z postępowaniem resocjalizacji skazanego J. P., które zostały wyżej powołane przy omówieniu opinii z Zakładu Karnego w W. (k. 25, 53-56).

Taki sposób połączenia kar spowodował konieczność umorzenia na podstawie art. 572 k.p.k. postępowania o wydanie wyroku łącznego co do kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08 (opisanym w punkcie 9 części wstępnej), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 5 listopada 2007r.. Przestępstwo objęte tym wyrokiem nie wchodziło do żadnego zbiegu realnego przestępstw objętych wyrokami wskazanymi w wyroku łącznym.

IV. W wyniku połączenia kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07; Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07 (opisanymi w punktach: 6, 7 i 8 części wstępnej zaskarżonego wyroku), na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i wymierzenia skazanemu J. P. kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności, a także pozostawienia do odrębnego wykonania kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08 (opisanym w punkcie 9 części wstępnej), na podstawie wymienionych wyroków skazany będzie odbywał nieprzerwanie 2 lata pozbawienia wolności.

Taki efekt można by również osiągnąć przez pozostawienie konfiguracji kar łącznych przyjętych w zaskarżonym wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, a zatem przez pozostawienie dwóch kar łącznych: pierwszej – obejmującej kary jednostkowe orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 6 lipca 2007r. sygn. akt VK 391/07 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 27 lipca 2007r. sygn. akt II K – 1555/06 i drugiej – obejmującej wyroki: Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 28 lutego 2008r. sygn. akt II K – 729/07 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 7 maja 2008r. sygn. akt V K – 39/08. Byłoby to jednak możliwe tylko pod warunkiem orzeczenia w tej konfiguracji wspomnianych kar łącznych z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Jednak taka „konfiguracja” była niepoprawna pod względem prawnym i dlatego, mimo kierunku apelacji, przyjęto nie tylko najbardziej korzystny dla skazanego J. P. sposób łączenia kar jednostkowych przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, lecz także respektowano, by orzeczone kary były poprawne pod względem prawnym i spełniały warunki art. 85 k.k..

V. Ostatnia z orzeczonych w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu kar łącznych w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, obejmowała kary orzeczone wyrokami:

a) Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009r. sygn. akt III K 397/08;

b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 21 stycznia 2010r. sygn. akt VII K – 984/09.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k., na jej poczet zaliczono skazanemu J. P. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 10 lipca 2008r. do 6 stycznia 2009r., a także okresy kar odbytych na podstawie wymienionych wyroków.

Należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu, że zachodziły podstawy z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego J. P. wymienionymi wyrokami i orzeczenia kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, przez orzeczenie kary łącznej w wysokości najsurowszej z kar jednostkowych podlegających łączeniu, a zatem kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2009r. sygn. akt III K 397/08 za przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 64 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k..

Po sprawdzeniu, że zachodziły podstawy do wymierzenia kary łącznej, zaskarżony wyrok w tej części nie mógł zostać zakwestionowany także ze względu na zasadę reformationis in peius i kierunek apelacji na korzyść skazanego.

VI. Należało zatem uznać, że apelacja obrońcy skazanego J. P. zasługuje na częściowe uwzględnienie i wydać orzeczenie reformatoryjne na korzyść oskarżonego (art. 437 § 2 k.p.k.). W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy (art. 437 § 1 k.p.k.).

Podstawą przyznania obrońcy skazanego z urzędu, adw. M. K. (1) wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym był przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002r., Nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami). Wysokość wynagrodzenia adwokackiego, w tym co do zwrotu podatku VAT, ustalono w oparciu o § 14 ust. 5 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Jednocześnie, w oparciu o przepisy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego J. P. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego i obciążono nimi Skarb Państwa. W tym zakresie uwzględniono stan osobisty, rodzinny i majątkowy skazanego, a przede wszystkim to, że bezwzględne kary pozbawienia wolności, które skazany odbywa, w znaczny sposób ograniczają jego możliwości zarobkowe.